VALENTINA GONTXAROVA CONTRA ELS TRANSSEXUALS ASSASSINS DE SIRIUS 12

"Per què jo?" es pregunta com cada matí quan es lleva Valentina Gontxarova i veu davant seu la Paret Nord, llisa, metàl·lica, freda, tornant-li la seva imatge lleugerament distorsionada. "Per què jo?", es repeteix cada matí almenys dos cops més en el seu camí mecànic cap al lavabo, quan passa per davant de les Parets Est i Sud de l'Estació Espacial, igual de llises, metàl·liques, fredes. El mirall del bany mostrarà una Valentina malhumorada mentre fa les gàrgares habituals amb el Desinfectant HidroMentolat, els ulls blaus lleganyosos, els mugrons erectes pel canvi sobtat de temperatura, els llargs rínxols vermellosos

entortolligats construint formes inverossímils. "Per què jo?". Després d'un any ha après a no fer-se aquestes preguntes en veu alta, si no vol que l'Ordinador Central, que ocupa tota la Paret Oest, li respongui obedientment amb la seva veu monòtona:

- Perquè et vas presentar voluntària per ocupar aquest lloc de vigilància…

"Voluntària? I un ou!", pensaria de nou Valentina, "Si no m'haguessin enxampat amb el cap del Tinent O'Brian entre les cames mentre estava de guàrdia a la Base Lunar no m'hagués vista forçada a acceptar aquest destí miserable".

-…a la Base Secreta Unipersonal 386H del Quadrant 25 al límit Sud-Est de l'Imperi…- seguiria l'ordinador, impassible.

"Al cap i a la fi, només es van colar deu naus alienígenes mentre em venia l'orgasme…D'acord que van matar mitja la població del planeta, van esclavitzar l'altra meitat i van robar tots els arbres per a fer-ne escuradents, però crec que el Tribunal Militar en va fer un gra massa…

-…amb la gloriosa missió de controlar l'accés a aquest Sector de qualsevol força hostil…

"Enviar-me a aquest asteroide, al cul de la galàxia on saben prou be que no passa ni un cometa despistat, és una mala passada…I això

que el Tinent O'Brian tenia bons contactes entre els capgrossos, que si no acabo afusellada... com a mínim."

-…comptant, això sí, amb l'inestimable ajuda de l'Ordinador de Control S699, al teu servei.

"…i més encara quan tota la companyia que tinc és aquesta llauna neuròtica que no em suporta i no para de fer-me la punyeta des que em van tancar aquí. Quina creu…"

Valentina i l'Ordinador no es porten gens bé. L'Ordinador posa Julio Iglesias al fil musical i cada dos dies diu que se li ha espatllat l'aire condicionat, només per fer-la patir. Valentina li escatima l'oli d'engreixar les bieles i li grapeja el teclat amb les mans brutes de cera de depilar. És una guerra freda que ningú no sap massa bé ni com ni perquè va començar.

Des de fa uns dies, però, les coses van a pitjor. L'Ordinador insisteix que totes les provisions s'han fet malbé excepte el carregament de tapioca liofilitzada, que tant odia Valentina. Això sí, de tapioca n'hi ha suficient per aguantar mig segle fent-ne àpats generosos. Valentina, al seu torn, quan escombra llença tota la brossa al tub de

ventilació de l'Ordinador, que estossega espasmòdicament encenent un munt de llumets.

El punt culminant de l'enfrontament va arribar quan l'Ordinador es va negar a reproduir el programa "El Robot de la Verga Bicèfala" a la Consola de Plaer de l'Estació. La Consola, una petita cambra hologràfica situada al costat del bany, és l'única distracció de la Valentina, condemnada al sexe virtual des dels seus afers amb el Tinent O'Brian. "El Robot de la Verga Bicèfala" és la simulació preferida de Valentina. En ella, un androide fornit, la penetra frenèticament amb la seva eina vibràtil de dimensions considerables que, en el moment culminant, paf!, es desplega en dos i la satisfà simultàniament i multiplement. Tota una troballa.

Enlloc del Robot, Valentina ara es troba que quan entra a la Consola, l'Ordinador li posa el programa "Les Lesbianes Calentes dels Dits Màgics" o "La Pluja Daurada de la Dominatrix Marciana". S'han acabat les vergues. Prohibides a l'estació, per decret. Així doncs, des de fa un temps Valentina s'ha apuntat al lesbianisme virtual, per obligació. I ja s'hi ha acabat acostumant, quin remei. És molt pitjor haver d'aguantar el Julio Iglesias i la tapioca: a això no hi ha qui s'acostumi.

Un dia qualsevol, se sent un soroll inesperat.

- Toc, toc!

"Toc toc?", pensa Valentina, acostumada al silenci homogeni de l'Estació o a l'horrorós fil musical.

- Toc, toc –confirma el soroll, reverberant per les parets metàl·liques.

"Truquen a la porta?", es pregunta Valentina sorpresa.

- Truquen a la porta –espetega l'Ordinador, com llegint-li els pensaments.

Com pot algú trucar a la porta d'una Estació Espacial Secreta perduda en un racó remot de la Galàxia? Valentina no sap què fer. Davant la insistència dels trucs decideix anar a obrir, encara que fa tant temps que no rep visites (no n'ha rebut mai, de fet) que no recorda ni on és la porta. "N'hi ha d'haver una , no? Per algun lloc vaig entrar!". Just quan sona el quart truc la veu, dissimulada al fons de la Paret Est.

Valentina es dirigeix cap a la porta sense estar-ne molt segura. L'Ordinador recita mentrestant els percentatges exactes de possibilitat que allò sigui un atac terrorista, un meteorit que ha rebotat contra la closca de l'estació o una al·lucinació auditiva.

-En cap dels tres casos -diu l'Ordinador amb un to més autoritari que de costum- és recomanable obrir la comporta per comprovar l'origen dels sorolls.

Això fa decidir Valentina. Només per portar-li la contrària a la maquinota valdrà la pena córrer el risc. A més, què millor pot fer?

Així doncs, segura que tot plegat no serà res emocionat ("No tindré tanta sort!"), Valentina prem el botó d'obertura de la porta. Se sent un esbufec hidràulic. Espera uns segons. Uns sorolls de passos omplen la cambra de descompressió. Visitants! Així doncs, era cert! "Ui, i jo tan despentinada!", es diu irreflexivament. No pensa en canvi, com caram han pogut passar els viatgers de l'espai les barreres de protecció i detecció de l'estació. D'això se n'encarrega l'Ordinador. Haurien d'haver estat detectats i/o fulminats molt abans no haguessin arribat tan a prop com per a demanar entrada, però alguna cosa ha fallat. Tampoc es d'estranyar. Tan l'ordinador com Valentina estan massa ocupats en fer-se la punyeta per revisar si els sistemes de vigilància van tots bé. La majoria de sensors deuen estar ja tots rovellats.

- Alerta, intrusos! -conclou diligentment l'Ordinador després de valorar les habilitats

infiltratives dels nouvinguts, provant de posar fi així a l'alegria de Valentina.

Sense fer-ne cap cas, Valentina corre a l'armari a treure l'uniforme de gala. Com a mínim ha de fer una mica de bon aspecte, sigui qui sigui qui truca. Allà troba que l'uniforme ha estat devorat per la darrera plaga d'arnes siderals. Lluitar contra elles amb l'insecticida atòmic va ser la feina més important que va fer Valentina l'any passat, tal i com figurava en l'informe corresponent. Acaba optant per encabir de la millor manera possible la cabellera vermella sota una boina amb un escut molt bufó, enfundar-se uns pantalons de campanya i esperar ansiosament que s'acabi d'obrir la porta de l'habitacle. Pràcticament no pot contenir l'emoció. L'Ordinador no sap què fer per contenir l'invasió.

La porta finalment s'obre, i la cambra s'inunda d'un fum blavós d'olor rància. Són les restes del descontaminador total, capaç d'eliminar tota vida microscòpica espacial excepte, ves a saber per què, les arnes siderals. Quan li deixen de plorar els ulls, Valentina veu tres figures retallades contra la paret metàl·lica. Porten granotes color butà i cascs a conjunt, o sigui que no pot deduir massa bé qui o què són. La més baixeta emet un soroll semblant a un lladruc, ofegat dins el casc.

Això i el fet que camina a quatre potes fa a pensar a Valentina que es deu tractar d'un gos o un animal domèstic equivalent. I per la forma allargada del seu cos i les seves potetes ridícules, no deu ser més que una variant de gos salsitxa. Es dirigeix a les altres dues allargant la mà, cosa que l'Ordinador desaprova amb un barboteig electrònic discret que espera que Valentina entengui. Ella no ho fa, o simplement ignora l'advertència.

- Benvinguts a la Base Secreta Unipersonal eeeem… -"com era allò del número?", pensa- BH34.., no B35, bé, el que sigui. Benvingus a la meva Base.

L'Ordinador s'hagués posat les mans al cap si n'hagués tingut en sentir com Valentina revelava que allò era una Base Secreta. Ella, però, està massa emocionada per seguir el protocol o per prendre les precaucions necessàries. Al cap i a la fi, qui havia dit que els visitants no portaven intencions pacífiques?

Com obeint una ordre silenciosa, els dos més alts es treuen el casc a la vegada i deixen al descobert les seves cabelleres voluptuoses, una rossa i una morena. Són dues noies, bufones, impecablement maquillades, més o menys de la mateixa edat que la Valentina. La morena té tota

la pell de color verd, com els habitats de Sirius 12. Possiblement sigui una d'ells. "Estàvem en guerra amb els de Sirius 12?" Valentina no ho recorda. La rossa té la pell mes blanca que un glop de llet, però no fa pas cara d'estar malalta. Sí una mica enfadada, es podria dir.

Ni l'Ordinador ni Valentina, sorpresos, saben massa bé què fer ni què dir davant aquelles belleses, més semblants a megamodels intergalàctiques que a soldats invasors, així que es fa el silenci més absolut. Hagués durat una bona estona més si la rossa no s'arriba a posar una mà a la butxaca i en treu un desintegrador de raigs còsmics d'últim model. Es pot considerar una amenaça amb totes les de la llei. L'Ordinador comença a remugar "ja t'ho deia jo, ja t'ho deia jo…". Valentina està massa atabalada per sentir-lo.

- Rendiu la vostra estació immediatament a l'Escamot d'Alliberament Sexual Interplanetari 12 d'Octubre. Tota resistència és fútil.

- 12 d'Octubre? –pregunta Valentina tafanera. Que l'estiguin amenaçant amb convertir-la en engrunes subatòmiques si no els fa cas no l'ha preocupat gens ni mica encara. Pot més la curiositat femenina.

- És la data que va perdre la virginitat la Líder Suprema –s'afanya a aclarir la morena en veu baixeta.

Valentina no ho acaba d'entendre, però aquestes dues radicals no li cauen malament del tot. Primera, han estat un canvi a la seva espantosa rutina diària. Segona, poden treure-la del seu exili, ni que sigui fent volar pels aires l'estació. I tercera, si realment volen Alliberament Sexual, Valentina ja esta pensant en algunes postures en les quals es podrien entortolligar totes tres, apreses directament de tantes hores de pràctica amb les Lesbianes Calentes dels Dits D'Or. No estarien malament un parell de cossos de veritat, per a variar…Procura no distreure's amb aquests pensaments i pregunta:

- Però, a veure: qui sou, què feu aquí i per què voleu quedar-vos amb aquesta estació espacial tan ronyosa? –s'adona que potser ha estat un pel brusca i afegeix:- És a dir, ja que m'he de rendir, almenys expliqueu-me una mica de que va l'Alliberament Sexual aquest.

Les invasores es miren satisfetes, convençudes de la seva nova victòria. La rossa abaixa l'arma i explica condescendentment:

- L'Escamot d'Alliberament Sexual Interplanetari 12 d'Octubre es fundà fa tres anys

per acabar amb el domini masculí a tota la Galàxia. La nostra guia espiritual, la Líder Suprema, veié la llum el moment que la desflorava amb vehemència una tribu de salvatges Gorgonites, que casualment estaven en època de zel quan ella s'acosta per error a preguntar-los l'hora.

"Una manera forca divertida d'il·luminar-se", pensa Valentina. L'altra segueix emocionada:

- Des d'aquell dia es decidí a eradicar el gènere masculí de l'Univers. En totes les seves espècies. És la seva estupidesa i maldat la que ha portat tots els mals existents a les nostres civilitzacions: la guerra, la fam, els impostos, els partits de futbol, l'alitosi... La Líder Suprema, genobiòloga ultramolecular de professió, dissenyà un model transgènic de Mosca de la Patata Siriana que s'alimentava exclusivament dels mascles de la seva espècie. Aconseguí eliminar així totes les Mosques de la Patata mascles del planeta Sirius 12. És clar, no comptava amb el fet que les mosques femelles no podrien reproduir-se totes soles, així que la Mosca de la Patata Siriana acabà extingint-se. El govern de Sirius 12 li concedí a la Líder Suprema un premi per carregar-se una plaga tan molesta per l'agricultura local, i amb els diners va poder muntar el Primer Laboratori de

Supressió Testosterònica, on ha fet els darrers avenços en la creació de l'Arma Definitiva.

La morena pren el relleu mentre el que se suposa que es el gos, encara totalment enfundat amb la granota espacial, es dedica a intentar trobar un racó de la Base on poder buidar la seva bufeta. Les seves mestresses no li estan fent massa cas, al pobre, tan enfeinades com estan en la seva labor d'instrucció política.

- Però li calgué una nova Revelació -Valentina prefereix no preguntar detalls- per descobrir el camí cap a la raça perfecta: eliminar la reproducció sexual! A partir d'ara la nostra descendència vindrà només per clonació pura i dura! Un univers de femelles perfectes!

Valentina no es pot creure el que esta sentint. Una científica sonada pretén eliminar tots els homes de l'Univers i esborrar així de cop la gràcia de passar una bona estona amb una verga de les de veritat? Quina animalada! La rossa recupera la paraula. Els apassiona tan explicar les gestes de la seva Líder que no deixen que l'altra acabi la historia:

- Llavors començà a reclutar les Soldats de l'Alliberament Sexual mitjançant anuncis als diaris dominicals de tots els planetes veïns, fins arribar a construir un petit exèrcit d'amazones indomables

disposades a tot per aconseguir la Finalitat Suprema. Eliminar…

- …tots els mascles de l'Univers, sí, sí, això ja ho se –interromp Valentina, una mica cansada ja de totes aquestes animalades. La rossa segueix impertorbable:

- …tos els mascles de l'Univers, exacte. Per això ens vam sotmetre a un tractament intensiu de teràpia gènica accelerada per a eliminar tots els òrgans sexuals superflus dels nostres cossos i dels de les nostres futures descendents. I vam completar-ho amb una mica de cirurgia allà on calia.

Dit això, com impulsades per un ressort les dues invasores es treuen el vestit i es queden només en tanga. Valentina es mira embadalida els pits immensos de mugrons turgents que tenen les dues. Realment no li sembla que la cirurgia hagi fet massa per amagar els caràcters sexuals en aquest cas. Però és que la sorpresa ve quan, de cop, s'arrenquen les dues la roba interior en un impuls de demostració feminista i queda al descobert un entrecuix totalment llis. Sense pèls ni res. Valentina no se'n sap avenir. El gos se les queda mirant remenant la cua. Està tip de veure com les seves mestresses es despiloten a la més mínima.

- Però…però si no teniu…no teniu…

- No! No en tenim! S'ha acabat l'esclavitud de tenir un forat innecessari al nostre cos.

Valentina matisaria allò d'innecessari, però les invasores estan en un estat de fervor religiós que mes val no destorbar.

- I aviat totes les femelles de l'univers s'uniran a nosaltres en la perfecció del cos asexuat!

Tot i que no veu molt clar com convenceran a totes les dones per a què es tapin el cony, Valentina assenteix una mica espantada. Aquelles dues estan com un autèntica cabra però poden arribar a ser perilloses. Si més no mentre estiguin armades. Les ha de distreure d'alguna forma mentre pensa en alguna cosa per desbaratar el seu pla malèvol.

- I com és que heu vingut fins tan lluny? Que aneu casa per casa trucant a la porta per veure qui es vol fer la cirurgia vaginal, com aquell qui ven cosmètics? Em sembla que us portarà molt de temps, tot plegat.

- No, no –s'apressen a explicar les invasores-. Aquesta estació és la clau per als plans de la Líder Suprema. Es veu que només en aquest asteroide remot viu una colònia d'arnes siderals terriblement resistent a tots els elements externs i molt aficionades a multiplicar-se sense control.

La Líder Suprema les usarà per transmetre una nova soca d'un virus hipermutat que conté els gens que han d'eliminar el sexe de l'univers. Per una banda, els seus efectes son letals en els mascles, per l'altra, en les femelles provoca una involució vaginal total en pocs dies. Així, sense passar pel quiròfan. Només deixant unes quantes arnes modificades a cada planeta, elles s'encarregaran de reproduir-se com boges i de transmetre el virus per tot arreu. Abans que els homes s'adonin del que esta passant, l'Alliberament Sexual haurà començat i acabat de forma triomfant.

"Així que tot aquest rebombori és per les maleïdes arnes", pensa Valentina fastiguejada. No li fa cap gràcia posar-se a lluitar per defensar aquell racó infecte on està confinada, però no pot deixar que una trepa de sonades espatlli la diversió a totes les dones de la galàxia només perquè la seva Líder es una estreta. Com ho pot arreglar? Tan sols pot comptar amb l'ajuda de l'ordinador, i no sap si precisament estarà massa disposat a fer-li costat, ni que sigui en una missió com aquesta. Abans que res, ha de fer veure que esta a favor de l'empipador l'Alliberament Sexual, no fos cas que sospitessin.

- Em sembla genial, germanes! El sexe i els homes són realment la plaga del nostre pobre univers. Ja és hora que ens desfem d'ells!

L'Ordinador parpelleja uns quants llums, incrèdul, però no diu res. Llest com és, i coneixent l'afecció de Valentina pels semalers, sap que la noia en porta alguna de cap. Les invasores, encara despullades, abracen Valentina, contentes d'haver guanyat una nova adepta a la causa. El gos, que cada cop està més nerviós es posa a saltar i els seus esbufecs ressonen impacients dins la seva escafandre.

- Em sembla que l'animaló aquest vostre…

- És una Gossa Assassina Transgènica Siriana -explica la morena orgullosa-, modificada genèticament per a mossegar selectivament els òrgans genitals dels mascles que oposin resistència a l'avanç dels Escamots d'Alliberament.

- Tota una sort que jo no sigui un mascle –diu Valentina provant en va d'imaginar-se aquell gos salsitxa saltant fins a l'entrecuix d'algun soldat-. Sigui com sigui, em sembla que té ganes de fer les seves necessitats.

- No m'estranya –diu la Rossa-. Amb les hores de vol que portem…i ja saps, a les naus de combat no hi posen lavabos, per allò de guanyar

espai pels torpedes fotònics. Estem totes que no ens aguantem.

- Ah, però haver-ho dit abans, dones! Mira, ara arreglem això de l'Alliberament i ens posem a caçar alegrement totes les arnes que necessiteu, però abans aneu totes tres la comuna hiperbàrica i feu tot el que hagueu de fer, que no hi ha cap pressa!

Valentina les acompanya cap al bany mentre pensa per quin forat deuen pixar aquelles pobres mutants. Segur que la Líder Suprema va requerir més d'una il·luminacio extra per inventar un recorregut alternatiu. Les dues noies i la gossa entren, amb cara d'agraïdes. Valentina tanca la porta. L'Ordindor s'apressa a parlar.

- Soldat Gontxarova, ets conscient que no has dirigit les nostres visitants cap al lavabo sinó cap a la Consola del Plaer?

- Mmmsí.

- Això es sens dubte molt poc galant per part teva, coneixent el poc interès que tenen aquestes senyoretes per tot el que estigui relacionat amb el sexe. Ets conscient també que has tancat la porta per fora i que no podran sortir-ne si tu no l'obres?

- A-hà.

- Soldada Gontxarova, això va en contra de totes les normes de cortesia espacial, per si no ho sabies.

- Tanca la boca gamarús, que això no és una visita de cortesia, sinó una invasió amb totes les de la llei. Mira, la cosa es ben senzilla. Aquestes dues desgraciades (i possiblement també la gossa) deuen portar un munt de temps sense tenir un orgasme com deu mana, amb totes aquestes manies de la seva Líder Suprema, i això els està malmentent el caràcter, ja ho has vist. El pla es endollar-les un programa d'aquells que tu saps, que les tindrà ben entretingudes mentre jo vaig a la seva nau, la desarmo i torno aquí a esperar que el xou acabi i surtin de la Consola amb les neurones al seu lloc. Ja veuràs que quan apareguin ni se'n recordaran d'aquest Alliberament Sexual seu!

L'Ordinador s'ho pensa uns milisegons. Li fa molta ràbia no haver estat ell qui hagi trobat la solució als seus problemes, però no te mes remei que admetre que el pla de Valentina sembla prou bo. Cal actuar de pressa.

- Endavant, Soldada Gontxarova, porta a terme la teva missió de sabotatge, que jo entretindré les invasores tan bé com podré.

Valentina es posa a tota velocitat el vestit espacial i surt a tota velocitat abans l'Ordinador no s'hi repensi. Un cop a la nau enemiga, fa una ullada als comandaments i veu que allò no serà massa difícil de manegar per a un ex-pilot de primera com ella. Tanca la comporta, engega els motors i amb un espetec la nau surt traient foc de la superfície de l'asteroide.

Està bé, s'ha portat malament: ha enganyat el seu Ordinador. Però s'ho tenia ben merescut, era un pesat. A més, si li ho hagués demanat per les bones no l'hauria deixada sortir. Era la seva oportunitat per fugir i no pensava desaprofitar-la.

Valentina fa una passada final per sobre l'Estació i llenca un parell de torpedes fotònics ben carregadets que envien a fregir espàrrecs tot l'asteroide. Ordinador, arnes, gossos mutants i transsexuals enfollides. Tot. Acaba de salvar els homes de l'Univers sencer. Espera que a partir d'ara tots ells li estiguin agraïda i li ho vulguin demostrar quan la vegin.

Valentina posa rumb cap a la Base Central del Comandament Galàctic de l'Imperi. Allà explicarà als seus generals com ella soleta ha desbaratat un complot sideral de conseqüències més que funestes. Li perdonaran això de la fuga, segur. Ara només els quedarà enviar unes tropes a Sirius

12 a donar-li una bona surra a la degenerada de la Líder Suprema i l'Alliberament Sexual haurà passat a la història. A Valentina li donaran un munt de medalles, és clar, i la faran com a mínim capitana. A més exigirà un destí tranquil prop d'alguna platja càlida plena de nadius fornits que vigilar. La veritat és que s'ho ha ben guanyat.

(Amb l'ajut de Sebastià Roig)